

EGY FOGOLY

 ...itt újra, az Úr Jézus Nevében, és hogy halljak a Te nagy és hatalmas tetteidről, amelyeket korábban tettél. És most várakozással állunk, felemeli a hitünket és felken minket, hogy higgyük, hogy amit ma este kértünk, az teljesülni fog. Te ismered mindegyiküket, mindazt, amit kértek. És imádkozunk értük, Uram, különösen azokért, akik olyan közel vannak a halálhoz. Hozz békét a lelküknek, ha még nem lenne ott. Hozz gyógyulást a testüknek. Add meg, Uram.

² Áldd meg az összejeövetelünket. Mi—mi imádkozunk, Uram, ezen a szerda esti imaalkalmon, ahogy összegyűltünk, tudva, hogy ahol ketten vagy többen összegyűlünk, ott Te is velünk leszel. És kérünk Téged, Urunk, hogy add nekünk ma este a Te Igédet. Beszélj hozzánk, Uram, és melegítsd fel szívünket, különös módon, hogy tudjuk, hogyan fegyelmezzük magunkat az előttünk álló nagy időkre, mivel hisszük, hogy közeledünk az Úr Eljöveteléhez.

³ Köszönjük Neked, hogy az emberek most kezdik megszeretni a hitet, és tudják, mit jelent a hit. És tudva, sőt megköszönve Neked a még előttünk álló szolgálatokat, hiszem, hogy Te tetszel valamit. Uram, izgatottan várunk, mint a régi időkben, hiszem, hogy közel az idő, amikor felnyitod a Menny ablakait és kiöntöd azokat az ígéreteket, amelyeket Isten ígért ezen az utolsó napon.

⁴ Most arra kérünk Téged, Uram, hogy—hogy légy mindenkivel, a nemzetek között, Ahogy ma is hallottuk, hogy oly sokan vannak körülöttünk, mindenhol, akik szükségben vannak. Teljesítsd a kéréseiket, Uram. És imádkozunk, hogy lássuk az—az Isten hatalmas kezét, amint az egész világon munkálkodik azok között, akik ezt a nagyszerű dolgot keresik.

⁵ Bocsásd meg bűneinket. Fenyíts meg minket, Uram, Szellemeddel és Igédde, hogy fegyelmezni tudjuk magunkat, engedelmes szolgák legyünk, engedelmes szolgák Isten akaratában. Emlékezzünk, és próbáljuk meg a szívünkben elgondolni, hogy mit tettek az első keresztyének. Milyen emberekkel találkoznánk, ha találkoznánk azokkal, akik személyesen kapcsolatba kerültek Veled. Mennyire felragyoghatott az arcuk a hittől és az örömtől. Hogy az életük mennyire Isten élő Igéje lehetett, csak “írott levelek, amelyeket minden ember olvasott,” miközben az emberek között jártak. Isten, add meg még egyszer.

⁶ Legyen életünk így alárendelve Neked, hogy a Szentlélek rajtunk keresztül éljen, és rajtunk keresztül szóljon, Uram. Emlékezzünk elménkben, miközben az utcán sétálunk és a világgal érintkezünk, nem szabadna olyanoknak lennünk, mint

ők. És mi félreállunk, és átadjuk nekik a helyüket, Uram, az őket megillető helyet itt a földön. Hátrébb húzódunk, tudva, hogy egy másik világból érkezett küldöttek vagyunk. Van egy Királyságunk, amely hatalomra kerül, Uram. És a mi nagy Királyunk hamarosan megérkezik, és átveszi az összes királyságot, ami az Ő birodalmában van. És uralkodni és igazgatni fog; együtt Vele itt a földön, ezer évig, és Vele lenni örökké.

⁷ Ezt szem előtt tartva, Uram, most várjuk imánk meghallgatását. A megvallásainkra nézünk. Ha bármit tettünk, mondtunk vagy gondoltunk, ami ellentétes volt a Te nagy akaratoddal, Jézus Krisztus Vére tisztítson meg minket.

⁸ Vezess minket, Uram, ahogy a testvérnő ma este beszélt magáról és férjéről a Chicagóba vezető úton. Vezesd őket, Uram Isten, oda, ahol hasznodra válhatnak, hogy fényugarak legyenek azok számára, akik a sötétségben tapogatóznak, akik nem ismerik a mi Urunkat, Jézust. Most Rád bízunk a szolgálatot, és figyelünk a helyreigazító Igédre, hogy tudjuk, hogyan készüljünk fel erre a nagy órára, Jézus Nevében kérjük. Ámen.

[Üres hely a szalagon. Neville testvér megjegyzései—Szerk.]

Isten áldjon! Köszönöm, testvér.

⁹ Ez egy kicsit váratlanul ért. Én, mivel itthon voltam, úgy éreztem, hogy ha nem kell mennem sehova, egy vészhelyzethez, nagyon rosszul érezném magam, ha otthon ülnék, és nem mennék el imaalkalomra. És valahogy, hazajöttem magam, sőt a családom számára is váratlanul. Éppen csak megérkeztem, és máris indultam ide. Így hát azt mondtam, “Lemegyek az imaalkalomra.” És még arra sem volt ideje, hogy felkészüljön, nem is tudta, hogy jövök.

¹⁰ Ezért örülök, hogy hallottam a testvérnő bizonyosságát, a testvérral, arról a Fényről Dél-Karolinában vagy Észak-Karolinában, valahol. Greenville volt az? [Egy testvérnő azt mondja, “Nem. Southern Pines.”—Szerk.] Southern Pines. Igen.

¹¹ Lee Vayle testvér éppen ma volt itt. Bemerítettem őt ma, a mai bemerítési alkalmon. Lee Vayle testvér, tudod, az egyik ottani szolgáló, Parker Thomas testvér. Volt egy . . .

¹² Emlékszem arra—arra az időre, amikor egy testvérnő be volt árnyékolva. Ez egy egyszerű megerősítés volt, testvérnő, hogy mi a . . . A Szentlélek néha hagyja, hogy előre menjünk és próbára teszi a hitünket, hogy lássuk, mit . . . és próbára tegye mások hitét. Amikor közvetlenül nézel valamire, és látsz valamit, és kimondod azt; mások pedig nézik és nem látják, azt mondják, hogy nincs ott. Látjátok? Pedig ott van.

¹³ Nos, senki sem láthatta, hogy a Fény Pál felett lebegett, de ott volt. Senki más nem látta azt a galambot, amely a Mennyből,

abban a Fényben, formában szállt le, és Jézus fölött függött, csak maga János. De ott volt. Látjátok?

¹⁴ És később, amikor arról beszéltem az embereknek, hogy ez a Fény olyan, mint egy Tűzszlop, senki sem akarta elhinni. De most a kamera mechanikus szeme azonosította Azt.

Most ebből az jön, hogy a gonosz szellem sötét.

¹⁵ Olyan ez, mint az életünk, árnyékok vagyunk. És mi, ha fény vagyunk, akkor mi, ha az életünk együttműködik a Fénnyel, akkor mi a Fényben járunk.

¹⁶ Ez olyan, mint amikor nappal kinézel, és azt mondod, "Látom a napot." Te—te a nap kivételését látod. Ez a nap visszatükröződése. Nem maga a Nap, de bizonyítja, hogy van Nap. Bizonyítja, hogy van Nap.

¹⁷ És most, amikor látom, ahogy ott ültök, a legyezőkkel, beszélgettek, ez azt jelenti, hogy éltek, de ez csak az élet kivételése.

¹⁸ Mert mindenben sötétségnek kell lennie, hogy árnyékot hozzon létre. Látjátok? Mert egy árnyéknak ennyi sötétséggel és ennyi fénnel kell rendelkeznie, hogy árnyékot alkosson. És nem lehet teljesen sötét, és nem lehet teljesen világos. Ha sötét, akkor igazán sötét. Ha világos, nincs árnyék, semmi sem alkot árnyékot. De ha sötétséggel és fénnel keveredik, akkor árnyékot hoz létre.

¹⁹ Szóval valójában a fény árnyékai vagyunk. Most egy életet tükrözöl vissza valahonnan. Ha keresztény vagy, ez egy árnyék, az csak azt bizonyítja, hogy van Élet, ahol nem halhatsz meg, mert ebben az életben benne van a halál. Látjátok? De ez egy árnyék, mert te élő, mozgó lény vagy, aki lát, gondolkodik, mozog és beszél, és a test öt érzékszervével. De mégis, tudod, ezek, ezek haldokolnak. És annyi baj van. Tudod, ez csak a . . . Ez egy tükröződés, látjátok, hogy az élet és a halál összekeveredik.

²⁰ A fizikainak meg kell halnia. De ha halandó életeddel a Mennyszoág Fényét tükrözöd vissza, akkor az Örök Életet, Istent tükrözöd vissza. Aztán, amikor meghalsz, nem tehetsz mást, mint hogy ahhoz a Fényhez méssz, mert azt tükrözted vissza.

²¹ Ha a sötét világhoz tartozol, akkor ezt tükrözöd, és nem tehetsz mást, csak a sötétségbe juthatsz. Látjátok? Tehát egy tükröképpen vagyunk. Tehát látjuk, hogy ahogyan a Szentlélek a Világosságot és az Életet tükrözi, úgy a halál is a sötétséget tükrözi.

²² És itt van mindkettő. Holnap- . . . a hét végére, talán vasárnapra, azt a kis fényképet felnagyítjuk, hogy felkerülhessen a hirdetőtáblára.

²³ Ahol a *ti* képetek ott lóg a hirdetőtáblán. Nem tudom, hogy észrevettétek-e vagy sem. És aztán . . .

És körülbelül egy héttel ezelőtt, Jamaikában, ahol misszionáriusként voltam...A világ minden tájára küldünk kazettákat. És *A Hét Pecsét* eljutott...egészen Jamaica szigeteire, egészen a belsejébe. És nagyon primitívek ott bent, a Blue Mountain mögött. És a bennszülötteknek néha van egy—egy magnójuk, amit veszünk nekik, amivel, mint a régi Victrola, fel kell tekerni, és elengedni—elengedni, hogy szóljon. Aztán pár percenként valakinek fel kell tekernie.

²⁴ Ennek a csoportnak volt egy—egy kis...eleme, egy hatvoltos eleme, vagy valami hasonló, ami a magnót működtette. És ők—ők mindannyian együtt ültek, körülbelül ahány ma este itt vannak, hallgatták azokat a *Pecséteket*, azt hiszem, az volt. És miközben beszéltem, észrevették, hogy ugyanez a Tűzoszlop jött be a szobába, odament, oda, ahol a magnó állt, és letelepedett a tetejére. És elmentek, hoztak egy fényképezőgépet, és lefényképezték Azt. És ugyan Az, Az ott van, ott lóg fölötte. Most felnagyítjuk, hogy ki tudjuk tenni a—a hirdetőtáblára, hogy láthassátok.

²⁵ Annyira hálásak vagyunk Isten kegyelméért, amely belénk...behozott minket az Ő Jelenlétébe ezen a napon. Most sok mindenért hálásak vagyunk.

²⁶ Most azt hiszem, belenézek ebbe, és megnézem, találok-e valamit, néhány jegyzetet vagy valami mást, amiről beszélhetek. Vagy, valamit nekünk egy—egy...Van egy kis szövegem leírva itt egy könyvben. Ha találok egyet, talán az Úr ad majd nekem valamit, amiről beszélhetek, miközben imádkozunk.

Most pedig várakozással tekintünk a vasárnapra.

²⁷ Az Üzenetekben beszéltem. És, vasárnap, sokáig itt tartottalak titeket azzal, hogy “Miért kiáltasz Hozzám? Beszélj az emberekhez, és menj előre.”

²⁸ Most vasárnap van a gyógyító istentisztelet, ahol a betegekért imádkozva lesz. Most, amikor a betegekhez fordulsz, és kell, hogy legyen valami oka annak, hogy a betegek, amikor imádkozunk értük, ha nem gyógyulnak meg, és szeretnék, ha az Úr is úgy akarja, egy rövid prédikáció erejéig vasárnap reggel...Szóval, gyógyító istentiszteletet fogok tartani, és imádkozni fogok minden emberért. És Billy Paul vagy néhányan itt lesznek vasárnap reggel, úgy nyolc óra körül, amikor a gyülekezet megnyílik, hogy kártyákat adjon az embereknek, amint belépnek az ajtón, vagy amikor belépnek.

²⁹ És most, akkor, meg akarom próbálni, azt hiszem, az Úr valahogy adott nekem egy kis betekintést az okokról, amiért egyes emberek nem gyógyulnak meg. És én—én azt hiszem, ez a megértés hiánya. És én—én azt hiszem, talán beszélni fogunk erről vasárnap reggel, ha az Úr is úgy akarja.

³⁰ Nos, a szerda esti imaalkalom csak egy rövid összejövétel, ahol összegyűlünk és imádkozunk, ahogy eddig is tettük, és együtt vagyunk.

³¹ Néha, én—én azt hiszem, az egyik nagy dolog, amit ezen a napon látok, az őszinteség hiánya abban, amit hiszünk. Látjátok? Látjátok? Ha Isten John Wesley idejében azt tette volna azon a napon, amit ma tett, mit történt volna? Luther Márton idejében, vagy mások? Ahogy látjuk Őt cselekedni, mind a Gyülekezet, mind a Szellem által bizonyítva, és a tudomány által, minden mozdulatát, annak az összességét fel kell ismernie. És Isten Igéje itt kijelenti Azt és elmondja Azt, mielőtt Az megtörténik. És aztán továbblép, és prófétál, és megmutatja pontosan azt, amit Ő kimondott, tökéletesen megtörténik, pontosan úgy, ahogy Ő mondta. És mi mégis kissé lustán ülünk, mintha tűnődnénk. “Nos, vajon ez rólam szól? Vajon csak az egész gyülekezetről szólhat? Vagy—vagy, tűnődöm, vajon tényleg benne vagyok-e Ebben?” Azt hiszem, vasárnap reggel megpróbálok beszélni néhány olyan alapelvről, amelyek talán egy kicsit felvilágosítanak minket.

³² Nos, ma este találtam valamit, most lapoztam ide, mielőtt lemegyek. Arra gondoltam, “Mi van, ha Neville testvér, ha megérkezek, és történetesen azt mondja, ‘Állj fel és beszélj,’ és ő csak leül?” Látjátok? Arra gondoltam, “Jobb, ha leírok pár Igeverset.” Mert tudom, hogy ő egy olyan kedves testvér, és mi—mi nagyon értékeljük őt.

³³ Mielőtt imádkoznánk az Ige felett, szeretnék megemlíteni egy testvért. Most nem jut eszembe a nevük, ketten vannak. Itt vannak, a barátaim. A... Ők szolgálók és evangélisták, kint, terepen. Magnóról hallották ezeket az Üzeneteket. És különböző felekezeti gyülekezetekből valók, két fiatalember. És a fiú annyira, az egyikük annyira érdeklődött, amíg le nem repült Tucsonba, nemrég, egy alkalom végén. Azt hiszem, az Üzletemberek Reggelijén voltam. És ez a fiatalember, remek fiatalember, lejött. És ő. . .

³⁴ Kansasból jöttek. És eljöttek egészen idáig, hogy összeadjam őket. Ezt nagyra értékelem. Belegondolva, hogy az emberek, akik eléggé hisznek az imáidban, hisznek abban, hogy Isten meghallgatja és válaszol; fiatalok, akik így kezdik az életüket. És amikor tegnap idejöttek, hogy összeadjam őket, hogy megtudják, mit ír elő Indiana állam törvénye, hogy még ha a vérvizsgálatukkal együtt is, de itt az államban három napot kell várniuk, mielőtt összeházасodhatnak. Tehát péntek reggelig nem házасodhatnak össze.

³⁵ És megkérem a testvérünket ott hátul, hogy álljon fel, és mondja el, hogy ki ő, és az ő kedves kis hölgye ott, és a másik testvér.

³⁶ [A testvér azt mondja, “Köszönöm, Branham testvér. Megtiszteltetés, hogy itt lehetek. Roger O’Neil testvér vagyok, Kansasban élek, és evangélistaként utazom a terepen, hirdetve, ‘Jézus megment, meggyógyít, a Jézusba vetett hit által...?’ Mindig nálam van...?...Ő a menyasszonyom, Patricia Brown. Pénteken fogunk összeházasodni. Ő itt evangélistatársam és munkatársam, Ronnie Hunt testvér, itt hátul. Ő pedig a menyasszonya, Carol...?...És örülünk, hogy itt lehetünk ma este.”—Szerk.]

³⁷ Köszönöm szépen. Mindenképpen kívánjuk ezeknek a fiatal követeknek, hogy az Úr Jézus munkájához Isten áldása hajtsa őket az úton. És ahogy tűnődöm, várom az Úr eljövetelét, és látom a fiatal férfiakat és fiatal asszonyokat, akiknek a szívében az a cél van, hogy Krisztust szolgálják, ez izgalomba hoz, látjátok, látni őket így felemelkedni. Az Úr áldjon meg gazdagon, testvér, testvérnő.

³⁸ Most pedig térjünk át egy kis Könyvre, amelyről soha életemben nem beszéltem. És ez egy nagyon...Csak egyetlen fejezet, a Filemonhoz írt levél. És ez egy...

³⁹ Csak egy kicsit Ír vagyok, és az alsó fogaim körül drót van, hogy hátul egy párat a helyén tartson. Én, én, néha nem ejtem ki jól ezeket a neveket, pedig tudom, mik azok. És néha nem tudom őket helyesen kiejteni, mert nem vagyok elég képzett. Szóval, valaki azt mondta ott hátul, “Filemon,” ami szerintem a helyes kiejtése.

⁴⁰ Az első versszakból csak egy-két szót szeretnék kiemelni.

Pál, Jézus Krisztus foglya,...

⁴¹ És ezt szeretném ma este használni, mint címet, ha az Úr is úgy akarja: *Egy Fogoly*.

⁴² Nos, aligha tudnánk elképzelni, hogy Pál fogolynak tekinti magát. Szabadnak született, Szentlélekkel teljes ember, mégis “fogolynak” nevezi magát.

⁴³ És most meglátjuk, amikor a korintusiakhoz szól, “Pál, Jézus Krisztus apostola.” Egy másik alkalommal, “Pál, Jézus Krisztus szolgája Isten akaratából,” amikor Timóteushoz beszél, különbözőek. Amikor itt Filemonnak ír, ezt írta, “Pál, Jézus Krisztus foglya.” “Pál, egy apostol,” szeretnék erről prédikálni egy este. “Pál, egy—egy szolga,” prédikálni erről. Aztán “Pál, a fogoly.”

⁴⁴ De ma este, mivel órákig tartana az egyik téma alapos körbejárása, Szeretném ma este azt venni, hogy “Pál, a fogoly” ezt a témát venni: *A Fogoly*.

Most hajtunk le a fejünket egy pillanatra.

⁴⁵ Úr Jézus, bárki, aki fizikailag képes rá, lapozhat a Bibliában, de csak a Szentlélek tudja Azt abban a fényben értelmezni, ahogyan azt kell. Arra kérjük Őt, hogy jöjjön el most, és

segítsen nekünk megérteni, hogy mi volt ez, a megszólítás, ez a nagy, hatalmas próféta, Pál, mégis "fogolynak" nevezi magát. A Szentlélek nyilatkoztassa ki ezt nekünk, miközben várunk rá, Jézus Krisztus Nevében. Ámen.

⁴⁶ Most, el tudom képzelni, hogy Pál, amikor ezt a levelet írta Filemonhoz, hogyan ült börtönben, ott lent ennek a városnak a börtönében, egy—egy—egy fogoly. És a helyzetéből adódóan jól tudhatta, hogy mit jelent ez a szó. Rácsok vették körül. Csak úgy szabadulhatott ki, ahogy valaki szabadon engedi. És tudta, milyen fogolynak lenni. És aztán, ismét hiszem, hogy az—az apostol csak egy kicsit. . .nem pontosan a jelenlegi állapotára vonatkozott, mintha a saját—saját fizikai lényének foglya lenne, aki itt ül ebben—ebben a börtönben. De azt hiszem, hogy arra utalt, hogy az ő—ő lénye, az ő—ő szelleme, az akarata Jézus Krisztus foglya.

⁴⁷ Nos, mindannyian szabad erkölcsi akarattal születünk, hogy bármilyen döntést meghozzunk, amit csak akarunk. Isten igazságosan teszi ezt. Mert minden embert ugyanarra az alapra kell helyeznie, különben a rossz embert helyezi. . . Rossz alapra helyezte az első embert, a szabad erkölcsi akarattal. Látjátok? Ma este pontosan olyanok vagyunk, mint Ádám és Éva. Nincs semmi különbség. Jó és rossz mindenki előtt áll. Élet és halál, mi dönthetünk; rajtad múlik, hogy meghozod-e. Látjátok?

⁴⁸ Így tett Ádám és Éva is, és, látod, és—és rosszul döntöttek. És most ezzel az egész emberi fajt, az emberiséget halál, halálbüntetés alá helyezték.

⁴⁹ És akkor Isten ember formájában lejött, magára vette a halált, és megfizette a halál büntetését, hogy a . . . Az alattvalói, akik szabadok akartak lenni, szabadon mehessenek.

⁵⁰ Most, ha minket, anélkül vett volna, hogy ugyanúgy, ahogy Ádámot és Évát, csak áthúzna minket valamin, azt mondta, "Megmentelek titeket, akár akarjátok, akár nem," akkor Ádámot és Évát rossz alapra helyezte. De mindannyiunknak választania kell ezen a napon a halál és az élet között. Megtehetjük.

⁵¹ Ahogy az előbb is kifejeztem, ha a fényed bizonyítja, az életed is bizonyítja majd, hogy melyik oldalon állsz. Nem érdekel, melyik oldalon mondod, hogy állsz. Amit nap mint nap teszel, az bizonyítja, hogy ki vagy. Hallottad már a régi mondást, "Az életed olyan hangos, hogy nem hallok a bizonyágtételeidet." Látjátok? A tetteid olyan hangosak.

⁵² Mindig is hittem a kiabálásban és az ugrálásban. De mindig azt mondtam, "Ne ugorj magasabbra, mint amilyen magasán élsz, mert a világ nézni fogja." Látod? Olyan magasra kell ugranod, amilyen magasán élsz, szóval, mert valaki figyel téged. És most, amikor . . .

⁵³ Az emberek nem jönnek gyülekezetbe. Ők—ők, sokan közülük, egyszerűen nem teszik meg. És néhányan közülük, akik

nem jönnek, őszinte emberek. Olyan sok korrupciót láttak a gyülekezetben, hogy már nem akarnak vele semmit sem kezdeni. És sokszor, ha csak egy lapos gondolatmenetről beszélünk, aligha hibáztathatjuk őket, látjátok, az emberek viselkedése miatt. Kereszténynek nevezik magukat. Ők a legnagyobb botláskövek a világnak, a férfiak és nők, akik kereszténynek vallják magukat, és a megvallásuktól eltérő életet élnek. Pontosan így van.

⁵⁴ Most, az ítéletkor jönnek majd a csalódások. Most, a bűnös, a szeszcsempész, a szerencsejátékos, a házasságtörő, ő—ő nem fog csalódní, ha azt hallja, hogy az ítélete így hangzik, “Távozz az örök tűzre.” Nem fog csalódní. De az a fickó, aki megpróbálja magát valamiféle gyülekezeti hivatás mögé rejtetni, ez a fiú csalódní fog az Ítélet Napján. Látjátok? Aki kereszténynek vallja magát, de másképp él. Jobb lenne neki, ha soha nem tett volna semmilyen megvallást, ha el se indul, minthogy elkezdje és valami mást éljen. Mert ő a legnagyobb botránykő számunkra, ez az a megvalló, aki azt mondja, hogy ő—ő—ő keresztény, és valami mást él.

⁵⁵ Soha ne aszerint ítélj meg az életedet, hogy mennyi erőd van csodákat tenni. És nem aszerint ítéljük meg magunkat, hogy mennyi ismerettel rendelkez az Igéről. De mindig ítélj meg magad, tekints vissza és készíts leltárt milyen gyümölcsöt terem az életed, amit most élsz? Látjátok?

⁵⁶ Ahogyan nemrég prédikáltam egy üzletemberek találkozóján Phoenixben, Arizonában, Jézus tükörképéről, tükröző Keresztény Életrőt. Azt mondtam, hogy itt születtem Kentuckyban, ahol nagyon primitív, különösen gyerekkoromban. És ennek a bizonyos kisfiúnak soha nem volt egy—egy—egy—egy olyan otthona, mint nekünk itt, ahol annyi csinos hölgy van, akiknek tükrökbe kell nézniük, szerte az egész házban, hogy a hajukat a helyén tartsák, és így tovább. De volt egy kis tükre, csak egy kis darabka, amit egy fára tűzött kint, ahol a mosdópad volt, ahol anyja és apja mosakodtak, fésülködtek és így tovább, egy régi tükörnek erről a kis darabjánál, amit egy fára tűztek.

⁵⁷ Őszintén szólva, ilyen otthonunk volt, ha valaki tükröt akart látni, nekünk, gyerekeknek, elő kellett vennünk egy dobozt, és fel kellett állnunk a mosópadra, és belenézni ebbe a—a tükördarabba, amit én magam szedtem fel egy szeméttelen. Az nem Kentuckyban volt. Ez itt van Indianában, fent az Utica Pike-on.

⁵⁸ Nos, ez a kisgyerek még soha nem látta magát így. Így hát eljött a városba, hogy meglátogassa a nagymamáját. És a... Ahogy átmentek a szobákon, a nagymamának olyan háza volt, aminek egy teljes tükör volt az ajtaján. És így a kisfiú végigfutott a—a szobán, és meglátott maga előtt egy másik kisfiút. És a

kisfiú is futott. Ezért úgy gondolta, hogy megáll néhány percre, és megnézi, mit csinál az a kisfiú. És amikor megállt, a kisfiú is megállt. Amikor elfordította a fejét, a kisfiú is elfordította a fejét. Megvakarta a fejét, a kisfiú is megvakarta az övét. Végül közelebb lépett, hogy jobban szemügyre vegye. És megfordult. Az anyja és a nagymamája ámulva figyelték. Azt mondta, “Hát anya, az én vagyok.”

⁵⁹ Ezért azt mondtam, hogy “Mi is tükrözünk valamit.” Látjátok? Az életünk tükröződik.

⁶⁰ És most, ha Noé napjaiban élnénk, kinek az oldalára állnánk? Melyik oldalra állnánk Noé nagy napján? Melyik oldalra állnánk Mózes napjaiban? Melyik oldalra Illés próféta idejében, amikor az egész világot elnyelte a—a modernizmus nagy tömege, mint a modern Jézabel, és az Úr minden szolgáját világi útra terelte? A templom és a papok mind meghajoltak előtte. A népszerűség oldalára álltál volna, vagy Illés oldalára álltál volna?

⁶¹ Most, az Úr Jézus napjaiban, amikor erre a népszerűtlen, a világ által nem művelt Személyre gondolunk, semmilyen iskolát nem találtak, ahová járt volna, és semmi—semmilyen teológiai tapasztalatot. És—és aztán felemelkedik mint “törvénytelen születésű.” És aztán előjött, és egy olyan Evangéliumot hirdettek, ami ellentétes volt mindazzal, amit addig tanultak. Nagyon... És elítéli a szolgákat és szervezeteiket, és így tovább.

⁶² És a szervezetek egy—egy—egy nyilatkozatot tettek, “Ha bárki is odamegy, hogy meghallgassa ezt az úgynevezett prófétát, kizárnak a zsinagógából,” ami egy—egy halálos bűn volt. Számon kellett kérni őket. Csak a bárány vére alatt imádhattak. El kellett jönniük az áldozathoz. És—és aztán kutasztottak voltak, és milyen nagy dolog volt ez.

⁶³ És ez az Ember figyelmen kívül hagyta az ilyesmit. És mégis tökéletesen összhangban volt az Írással, de nem úgy, ahogy ők ismerték Azt. Melyik oldalra álltál volna? Látjátok? Most ne... Az életed, amit most élsz, pontosan azt tükrözi, amit akkor tettél volna, mert most is ugyanaz a szellem van rajtad. Látjátok? Ha most ezt az oldalt választod, velük együtt, akkor is ezt tetted volna. Mert ugyanaz a szellem, ami most bennetek van, akkor is az volt az emberekben. Látjátok?

⁶⁴ Az ördög soha nem veszi el a szellemét; csak egyik emberről a másikra száll.

⁶⁵ Isten sem veszi el soha az Ő Szellemét; Az egyiktől a másikig száll. Látjátok?

⁶⁶ Tehát ugyanaz a Szellem ami volt Illésen, eljött Elizeusra, ugyanaz a Szellem volt Keresztelő Jánoson, és így tovább.

⁶⁷ A Szentlélek ami Krisztuson volt, a tanítványokra is eljött, mindenütt, és még mindig az embereken van. Látjátok? Isten soha nem veszi el a Szellemét.

Így hát itt maradtunk, döntenünk kell.

⁶⁸ És én—én nem látom itt, hogy Pál hol bánt volna meg bármit is, és hol mondta volna, hogy sajnálja, hogy fogoly. De ő megnevezi magát... Hiszem, hogy Pál, amikor ezt a levelet írta azzal a tollal, a Szentlélek készítette arra, hogy ezt megírja. Hogy talán még ezen az estén is, elővehessük a szöveget, és megmutassuk, miért tette ezt Pál. Mert ez a Szentírás, és a Szentírás Örökkévaló. Úgy hiszem, hogy Pál, ebben a piszkos, régi börtönben ülve, ezt írta a kollégájának, aki, a testvére, hogy ő "Jézus Krisztus foglya." Tehát úgy tudta kifejezni, hogy látta, mi van körülötte. Nos, börtönben volt, de nem erről beszélt, ehhez—ehhez a Krisztus szolgájához, a szolgáló társához. Arról beszélt, hogy Jézus Krisztus Igéjének foglya, mert Krisztus az Ige.

⁶⁹ És Pál pedig nagy tudós volt a maga idejében. Nagy ambíciókkal rendelkezett. Ő egy—ő egy—egy ember volt, akit egy... emberek képeztek ki, egy Gamáriel nevű ember, aki korának nagyszerű tanára volt, az egyik legnagyobb iskola, ahová járhatott. Például, mint mondjuk, Wheaton, vagy Bob Jones, vagy valami nagyszerű alapiskola. Úgy tanították, mint—mint—mint az Ige szolgáját. És jól képzett volt, és okos, és egy intelligens fiú, akinek nagy ambíciója volt, hogy egy napon talán pap vagy főpap legyen népe számára.

⁷⁰ Volt egy ambíciója. És akkor rájön, hogy ezek a nagy ambíciók, amelyekre képezték, és amelyekre egész életét áldozta, talán nyolc-tíz éves korától kezdve, egészen harminc-harmincöt éves koráig, amikor befejezte a főiskolát és lediplomázott; és minden diplomája megvolt, és jó viszonyban volt a—a papokkal, még a jeruzsálemi főpappal is. Tőle kapott utasításokat, személyes utasításokat, írásban, és rábízta erre a nagy Saulra, "Hogy lemenjen Damaszkuszba, és megtalálja ott mindazokat, akik az ő szavaival ellentétesen imádták Istent, és megkötözze és börtönbe zárja őket." Parancsot kapott arra, hogy ha szükséges, megölje őket, ha akarja. Ő... Nagy ambíciói voltak.

⁷¹ És most mindazt, amire képezve lett, Isten kivette belőle. Látjátok? És a célja, és amire az apja költötte a pénzét, és ami az apja és anyja ambíciói voltak, minden el lett tőle véve, mert—mert Istennek volt valami más. Ezért fogoly volt, távol az élete céljától, és Jézus Krisztus foglya lett, Aki az Ige volt.

⁷² Az a damaszkuszi út megváltoztatta Pált. Talán úgy tizenegy óra körül, ment le, azon a napon mikor le lett lökve. És hallott egy Hangot, amely ezt mondta, "Saul, miért üldözöl Engem?" És felnézett. És zsidó lévén felnézett, és tudta, hogy a Tűzszlop az Úr, aki Izrael fiait vezette, mert tudta, hogy mi volt Az.

⁷³ Ne feledd, ez a héber soha nem nevezett volna semmit “Úrnak,” nagybetűvel Ű-r, Elohim, hacsak nem győződött meg arról, hogy ez Az, mivel képzett írástudó volt. És amikor felnézett, és meglátta Ezt, egy Fényt, egy Tűzoszlopot, amely népét a pusztában vezette, és azt mondta, “Uram,” Elohim, nagybetűs U-r-... “Uram, ki vagy Te?”

⁷⁴ És micsoda meglepetés lehetett ennek a teológusnak, amikor azt mondta, “Én vagyok Jézus,” pont az, aki ellen annyira küzdött. Micsoda—micsoda fordulat! Ó! Ó! Valami félelmetes lehetett ennek az embernek, hogy minden ambíciója, ami volt, hogy egyszerre rájöjjön, hogy ő üldözte. Ambíciói egyre messzebbre sodorták őt attól a fő dologtól, amit tenni akart. És milyen nagy megrázkódtatás lehetett az apostol számára, amikor azt mondta, “Én vagyok Jézus,” éppen Az, akit üldözött. “Miért üldözl Engem?”

⁷⁵ Még egy rövid idézet, amit ide beilleszthetünk. Látjátok, amikor a Gyülekezetet gúnyolják, valójában nem a Gyülekezetet gúnyolják, hanem Jézust. “Miért üldözl Engem?” Hogyan tudta tehát Pál, minden intellektusával együtt, elhinni, hogy Ez... hogy ez a Csoport, amelyet üldözött, ugyanaz az Isten volt, akit állítása szerint szolgált? Azt hiszem, anélkül, hogy részletekbe mennék, azt hiszem, mindannyian elég jól képzetek vagyunk ahhoz, hogy tudjuk, mire gondolok. Ugyanez történik ma is.

⁷⁶ Pál a tudatlanság miatt, mégis intelligens és okos volt, sokkal okosabb volt, mint azok a tanulatlan galileaiak, akiket üldözött, akik alázatosságukban már elfogadták ezt az Embert Úrnak. De Pál, a nagyszerű tanításaival és értelmiségével, ezt nem tudta elfogadni. És micsoda fordulatot jelentett ez számára ezen az úton. És megvakult, ezért nem tudta végrehajtani a megbízatását, de levezették egy Egyenes nevű utcában lévő helyre, egy ember házába...

⁷⁷ És akkor jött oda a próféta, név szerint Ananiás, aki látomásban látta, lefelé jövet, látta, hogy hol van, lement oda, ahol volt, és bement. És azt mondta, “Saul testvér, az Űr, aki megjelent neked az úton; elküldött engem, hogy rád tegyem a kezemet, hogy visszanyerd a látásodat és betelj Szentlélekkel.”

⁷⁸ Nézzétek, hol volt. Micsoda—micsoda dolog lehetett az Pál számára! Látjátok? Mindaz, amire kiképezték, meg lett fordítva. Szóval most, minden képzettségével együtt, ez—ez egyszerűen semmivé vált számára.

⁷⁹ Most, tudta, hogy volt egy megtapasztalása. Itt van tehát egy újabb jó lecke számunkra, hogy a tapasztalat önmagában nem elég. Ennek a megtapasztalásnak egyeznie kell az Űr Igéjével. Tehát, amikor látta ezt, és tudta, hogy Ez egy nagy Valami, amit más is megkapott már előtte, három évet és hat hónapot töltött lent az—az Arábiában a sivatagban; vette a—a Bibliát, ahogy akkoriban volt, az Ószövetséget, és lement oda, hogy—

hogy összehasonlítsa ezt a megtapasztalást, és megnézzé, hogy az Írás szerinti-e.

⁸⁰ Most mi lett volna, ha azt mondja, hogy “Hát, azt hiszem, ez csak egy kis felindulás volt,” és továbbmegy? “Én—én az eszemre fogok hallgatni”?

⁸¹ Most pedig valaminek foglyul kellett esnie, egy fogolynak. Tehát miután összehasonlította és látta, nem csoda, hogy meg tudta írni a Zsidókhoz írt levelet egy képben. Látjátok? Három és fél év ott lent, az Igében elmerülve, és rájött, hogy az az Isten, aki elhívta őt, visszaveszi őt, és megváltoztatja minden értelmét, megváltoztatva mindent, amit valaha gondolt, mindent, amivé képezte magát. Minden ambíciója szertefoszlott, és fogoly lett belőle. Isten szeretete olyan hatalmas volt, és olyan kinyilatkoztatás, hogy nem tudott szabadulni Attól.

⁸² Ez minden igaz hívő igazi tapasztalata, aki találkozik Istennel. Te—te kapcsolatba kerülsz Valamivel, ami annyira nagyszerű, hogy te... hogy—hogy te minden más számára, egy—egy fogoly leszel. Látjátok? Te—te mindentől eltávolodsz, hogy Ennek fogollyá tedd magad.

⁸³ Jézus egyszer így fejezte ki, “A Mennyek Országa olyan, mint amikor az ember gyöngyöket vesz. Aztán, amikor megtalálja azt a nagy Gyöngyöt, eladja mindenét, amiye van, hogy megszerezze azt az Egyet.”

⁸⁴ És ez, az odavezető út. Neked—neked van egy intellektuális felfogásod, van egy—egy—egy—teológiai tapasztalatod; de amikor eljön az idő, amikor te—te—te igazán megtalálsz az Igazít, te—te egyszerűen eladsz minden mást, és bezárkózol Ebbe.

⁸⁵ Pál tudta, mi az. Rájött, hogy hozzá van kötve Valamihez. Mint ahogy bekötünk egy—egy—egy lovat a hámba, az azért van, hogy húzzon valamit. És Pál tudta, hogy e tapasztalat után, azután, hogy három és fél évig összehasonlította a—a megtapasztalását a Bibliával, felismerte, hogy Isten kiválasztotta őt, és a Szentlélek által felszerszámozta őt, a megtapasztalása, hogy a pogányok jelenlétébe húzza az Evangéliumot. Maga a Szellem szerszámozta fel őt.

⁸⁶ És ma, Krisztus szolgálaként, fel vagyunk szerszámozva, meg vagyunk kötve. Nem mehetünk. Hozzá vagyunk kötve, megkötve az Igéhez. Nem számít, mit mond bárki más, te Hozzá vagy kötve. Van Benne valami, egyszerűen nem tudsz szabadulni Attól. Hozzá lettél kötve Ahhoz, a Szentlélek által, ami igába tett az Igével. És nem számít, mit mond bárki más, ez az Ige, ez mindig így van. Befogva Abba, igába kötve Vele, az Igéhez, a Szellem által, be volt fogva.

⁸⁷ Ott tanulta meg az—az arab sivatag végében, amikor, minden korábbi dolga, tapasztalata és ambíciója, hogy, le lett vetkőztetve azoktól a dolgoktól.

⁸⁸ Nos, azt találjuk ma itt, hogy először minket le kell vetkőztetni. Az emberek pedig nem akarják hogy le legyenek vetkőztetve. A metodista testvér ragaszkodni akar egy kicsit a metodista tanításhoz. Aha. A baptista testvér ragaszkodni akar egy kicsit a baptista tanításhoz. Látjátok? De teljesen le kell vetkőznöd mindent, és újjá kell születned, teljesen. És onnan indulj tovább, engedd, hogy a Szentlélek vezessen. Nem mondhatod azt, hogy “Nos, apám azt mondta, hogy amikor bement, bement a gyülekezetbe, kezét fogott a pásztorral. Ó, ő egy jó, hűséges tag.” Annak a fajtának ez talán megfelelt volna, de mi egy másik fajta vagyunk. Látjátok? Most pedig vissza kell térjünk a bibliai időkhöz erre a napra.

⁸⁹ A papok is fel voltak hámozva. De látod, átjöttek egy másik korszakba, és ők—ők nem vették le régi hámjukat, hogy felvegyék az újat.

⁹⁰ És ugyanezt találjuk ma is. Átmentünk egy felekezeti korszakon, ahogy azt a gyülekezeti korszakok, a Biblia és így tovább bizonyította, de most egy szabad korba érkeztünk, ahol maga a Szentlélek száll le és igazolja Magát, és megismerteti magát, minden ígérét, amit megígért, beteljesíti. Ó, jaj! Micsoda egyszerű idő!

⁹¹ És tudta, ez egy másik dolog, tudta, hogy nem mehet helyekre, hogy mivel Ehhez volt kötözve, hogy nem...ahogy volt, de mégis menni akart. Tudta, hogy ambíciója a testvérek közé vonzotta, ahová meghívták, és mégis arra készítette a Szellem, hogy valami mást tegyen. Nem volt a maga ura.

⁹² Talán valaki azt mondhatná, “Saul testvér, Pál testvér, szeretnék, ha idejőnnél, mert nekünk van a legnagyobb gyülekezetünk. Nekünk van a legnagyobb gyülekezetünk. Nagy lesz az adományotok, és így tovább.”

⁹³ De mivel a Szellem készítette, azt gondolta, “Van ott egy testvérem. Szeretnék odamenni, megmenteni ezt a testvért, és az Úrhoz vezetni.” De a Szellem mégis arra készítette, hogy máshová menjen. Fogoly volt. Valóban.

⁹⁴ Ó, Istenem, tégy minket is ilyen foglyokká, a saját önző céljainktól, és a saját ítéleteinktől és saját gondolkodásmódunktól, hogy Jézus Krisztus foglya legyünk. Szerintem ez egy nagyszerű kijelentés volt, hogy “Jézus Krisztus foglya vagyok.”

⁹⁵ És ne feledjétek, Ő az Ige. Látjátok? Nem számít, mit gondolnak mások, Ő az Ige. Látod? Ha az Ige foglya vagy, akkor egyetlen felekezet sem tud eltéríteni Tőle. Ez—ez az Ige. Te csak...Te annak a foglya vagy, ennyi az egész. Úgy kell viselkedned, ahogy Az viselkedik.

⁹⁶ Bizonyos helyekre nem tudott elmenni, ahová akart, mert (miért?) a Szellem megtiltotta neki. Emlékeztek, hogy Pál sokszor próbált elmenni valahová, gondolván, “Itt tarthatnék

egy nagy összejövetelet,” de a Szellem megtiltotta neki. Ez nem egyértelműen kimondja és bizonyítja, hogy Pál fogoly volt? Jézus Krisztus foglya, az Ő Igéjéhez béklyózva, a Szellem által! Ó! Ez tetszik. Aha.

⁹⁷ Meg volt kötözve. Meg volt kötözve lánc és a szeretet bilincseivel, hogy Isten akaratát teljesítse, és csakis azt. Fogoly volt. A szerelem béklyóiban volt. Krisztus igájában volt. Semmi mással nem tudott igába kerülni. Vele volt igában. És ahová a Vezető ment, oda kellett neki is mennie. Függetlenül attól, hogy mennyire volt zöld a legelő, itt *ezen* vagy *azon* az oldalon, azt az utat kellett járnia, amelyen a Vezető és az iga ment.

⁹⁸ Ó, ma este, ha mi, mint a Branham Imaház, csak foglyokká válhatnánk; a saját önzőségünkől, a saját ambícióinktól, hogy teljesen átad hassuk magunkat, és igában lenni Vele. Nem számít, mit gondol a világ többi része, mit tesz a világ többi része, igában vagyunk a szeretet bilincseivel, foglyok vagyunk. “A lábam annyira Krisztushoz van kötve, hogy nem fog táncolni. A szemem annyira Krisztushoz van kötve, hogy amikor meglátom ezt a modern sztriptízt az utcán, Ez elfordítja a fejem. A—a szívem annyira Hozzá van kötve szeretetével, hogy nem tudok többé szeretetet érezni e világ iránt. Az akaratom annyira Hozzá van kötve, hogy már azt sem tudom, mik a céljaim. Csak, ‘Ahová vezetsz, én követlek, Uram.’ Fogoly leszek.” Látjátok?

⁹⁹ Pál valóban fogoly volt. Nem tett semmiféle helytelen kijelentést. Ismét, a Szentlélek arra képezte ki, hogy várjon az Igére. Nos, őt egy bizonyos módon képezték, de—de Isten most egy másik módon képezte. A Szentlélek arra képezte, hogy várjon az Úrra, mindegy mik voltak az ambíciói.

¹⁰⁰ Most pedig a Szentlélek segítségével mutatok nektek valamit. Látjátok? Vegyünk egy példát.

¹⁰¹ Egy nap Pál és Silás egy bizonyos város utcáján jöttek végig, ahol ébredést tartottak. És egy kis, démonoktól megszállt lány követte őt, utána kiáltozva. És kétségtelen, hogy Pál tudta, hogy apostolként hatalma van rá, hogy kiűzze azt a gonosz szellemet abból az asszonyból. De észrevette? Ő várt, napról napra, míg hirtelen megszólította a Szentlélek, “Itt az óra.”

¹⁰² Aztán azt mondta, “Te szellem, menj ki belőle.” Látjátok? Tudta, hogy várnia kell az Úrra.

¹⁰³ És itt hoznak ma oly sokan gyalázatot az Igére. Nagy ambícióval mennek ki. Hány ébredés maradt laposan egy ilyen dolog miatt, mert az evangélista nem várja meg, hogy mit mond az Úr! Néhányan közülük azt mondják, “Gyertek ide”, és ők—ők azonnal elmennek, mert az—az egyesület azt mondta, “Menjetek.” A Szentlélek pedig mást mondana. Mégis, a férfi ambíciója, hogy állami presbiter legyen, vagy—vagy valami más, vagy egy vén, vagy egy püspök, vagy bárki, vagy valaki aki—aki nyomta, “El kell menned.” És mégis, ő jobban tudja. A Szentlélek

azt mondja, “Menj *ide*.” Látjátok? A szervezetéhez van kötve. Ő a szervezet foglya.

¹⁰⁴ De ha igában van Krisztussal, akkor a Szentlélek vezeti őt. Ő...?... Látjátok? Ő, ő igába van kötve, egy fogoly. Nem számít, hogy bármi más mit mond; ez—ez egy—ez egy—egy pengő érc és egy zengő cimbalom. Csak Isten Hangját hallja, és csak akkor beszél, amikor Az kijön. Nem mond semmit.

¹⁰⁵ Valaki azt mondja, “Ó, ó, Jones testvér!” Vagy, Roberts testvér, ott, vagy ezek a nagy emberek ma a hazánkban, mint Tommy Hicks, vagy—vagy—vagy Oral Roberts, vagy—vagy Tommy Osborn testvér, vagy néhány ilyen nagy evangélista. Ha valaki azt mondaná, “Gyere ide, Tommy. Te Isten nagy embere vagy.” (Vagy Oral.) “És van egy—egy nagybátyám, aki itt fekszik, aki—aki teljesen meg van kötözve. És ő—ő beteg. Szeretném, ha ájtönnél. Hiszem, hogy megvan benned az erő, hogy meggyógyítsd őt.” Látjátok?

És talán a Szentlélek azt mondaná neki, “Most nem.”

¹⁰⁶ De mégis, annak az embernek a barátsága miatt kötelessége vele menni. Ha nem teszi, akkor annak az embernek az ellenségévé válik. Az az ember azt mondja, “Nos, ő elment *ehhez és ehhez*, és ott meggyógyította azt a gyereket vagy azt a fiút. Tudom, hogy megtette. És évek óta a barátja vagyok, látod, és hozzám mégsem volt hajlandó eljönni.”

¹⁰⁷ De ha a Szentlélek arra kényszeríti, hogy ne menjen, akkor jobb, ha nem megy, ha Isten igájához van kötve. A barátja, szereti őt. De jobb, ha a Szentlélek vezeti, hogy odamenjen, különben úgysem lesz semmi jó belőle. Olyan sokszor tapasztalom ezt.

¹⁰⁸ Pál azonban csak várt a Szellemre, hogy megmondja neki, mit tegyen. “Várj a Szellemre,” mondta. Egyik este ott állt, prédikált, és amikor kísétált onnan, látott egy nyomorék embert. És hirtelen megszólította őt a Szellem, és ezt mondta, “Látom...” Hogyan? Ugyanúgy, ahogy azt is látta, hogy egy szigeten fognak hajótörést szenvedni. Látjátok? “Látom, hogy van hited a gyógyuláshoz. Állj fel a lábadra. Jézus Krisztus meggyógyított téged.” Látjátok? Itt van. Ő—ő, ő Igába volt kötve. Lehet, hogy egy hétig tartott ott ébredést, és semmi sem történt, de mégis várta, hogy a Szentlélek szóljon. Látjátok? Ő ehhez a felhíváshoz volt kötve.

¹⁰⁹ Most azt mondom, “Branham testvér, elítéled, amit vasárnap mondtál arról, hogy egész idő alatt vártál.”

¹¹⁰ És, de emlékeztek, a Szentlélek szólt hozzám odafent az úton, és azt mondta, “Visszaküldelek a betegek és szenvedők közé.” Látjátok? Ez engedelmesség a Szentléleknek. Biztosan. Nem mentem el, amíg Ő nem mondta, hogy tegyem meg. Vártam az ÍGY SZÓL AZ ÚR-ra, amíg meg nem kaptam az ÍGY SZÓL

AZ ÚR-at. Ez most más. Látjátok? Most, Ez, Ez a különbség. Igen.

¹¹¹ Várta az Úr Szavát. A Lélek arra készítette, hogy csak Isten parancsait tegye, majd Jézus Krisztus foglyává vált. Barátaim, ha csak foglyok lehetnénk!

¹¹² Tudom, hogy meleg van. De én—én szeretnék még néhány szereplőt megnevezni, ha megengeditek. Körülbelül hatot vagy nyolcat írtam le itt. De én—én szeretnék még csak egy-két szereplőt megnevezni.

¹¹³ Vegyük Mózes jellemét. Szabadítónak született. És ő—ő—ő tudta ezt, hogy szabadítónak született.

¹¹⁴ De mielőtt Mózesről beszelnék, szeretném ezt kijelenteni, hogy Istennek mindig foglyul kellett ejtenie valakit, aki igazán szolgálja Őt. Az embernek fel kell adnia minden ambícióját, mindenét, ami ő maga, mindent—mindent, az életét, a lelkét, a testét, az akaratát, a céljait és minden mást, és Krisztus teljes foglyává válni, aki az Ige, hogy Istent szolgálja.

¹¹⁵ Lehet, hogy a megérzéssel ellentétben kell majd cselekedned. Talán egy bizonyos szervezetben, azt gondolhatod, hogy felemelhetnek téged, és valami nagyot adhatnak neked, hogy felragyoghatsz. De hol találsz magad? Egy idő után legyőzötted találsz magad, amíg Isten nem talál egy olyan embert, aki hajlandó a foglyává válni.

¹¹⁶ Isten foglyokat keres. Mindig is ezt tette. Utánanézhatsz a Szentírásban. Az embernek Krisztus foglyának kell lennie, bármivel szemben. Ezért nem kapcsolódhatsz semmi máshoz, csak Krisztushoz; akár az apád, az anyád, a bátyád, a nővéred, a férjed, a feleséged, bárki. Csak Krisztussal vagy kapcsolatban, és csakis Vele, akkor Isten használhat téged. Addig nem tudod.

¹¹⁷ Kint, néha durván beszél az emberekhez. Látjátok? Próbállak titeket rávenni, hogy abbahagyjátok. Kell, hogy legyen egy kiindulópont, ahogy néha kihívja az asszonyokat, akik vágják a hajukat és olyan ruhákat viselnek, és megtartják és fenntartják keresztény hitvallásukat. Azt mondják, "Ez egy apróság." Nos, valahol el kell kezdeni. Szóval kezd ott, az ABC-vel. Látjátok? És szabadulj meg a világiás kinézettől, és válj Krisztus foglyává. Aztán csak folytasd, vágj el mindent, míg végül az utolsó dolog is el van vágva. Akkor te—te—te egy fogoly vagy akkor, az Ő szorításában vagy, Ő—Ő a szorításában tart téged.

¹¹⁸ Nos, Mózes tudta, hogy szabadítónak született. Tudta ezt. És észrevettétek, Mózes az ambícióival; tudván, hogy az anyja ott elmondta neki, mivel ő volt a dajkája.

¹¹⁹ Kétségtelen, hogy amikor Mózes, a kisgyermek megszületett, az édesanyja azt mondta, "Tudod, Mózes, amikor... Apád, Amrám és én állandóan imádkoztunk. Tudtuk, és láttuk az

Igében, hogy eljött az ideje egy szabadító eljövételének. És így imádkoztunk, ‘Uram Isten, látni akarjuk azt a szabadítót!’ Egy éjszaka az Úr látomásban mondta nekünk, hogy megszületsz, és te leszel a szabadító. Nem féltünk a király parancsától. Nem törődünk azzal, amit a király mondott. Akkor tudtuk, hogy szabadítónak születtél. Nos, Mózes, tudtuk, hogy nem tudunk megfelelő módon kinevelni téged.”

¹²⁰ Emlékezzünk, négyszáz évig voltak lent Egyiptomban. Látjátok?

¹²¹ “És mi—mi a—a megfelelő dolgot, a megfelelő oktatást, a megfelelő képzést akartuk neked adni. Így hát fogtalak, behelyeztelek egy kis bárkába, és kibocsátottalak a Nílusba. És milyen furcsa, hogy az áramlatok azt a kis bárkát a nádasokon és sásokon keresztül vitték le, és egyenesen lehozta, mérőföldre, és egyenesen a fáraó palotájába fordította, ahol az ő . . . a fáraó lánya volt, ahol a fürdőmedencéje volt. És hogy—hogy tudtam, hogy szüksége lesz egy asszonyra, aki felnevel téged.”

¹²² És akkoriban persze még nem voltak ilyen üvegek, amelyeken a babákat felnevelték volna, szóval szüksége volt egy—egy szoptatós dajkára. Szóval . . .

¹²³ “És, Miriam, én küldtem le őt. És ott állt, és azt mondta, ‘Tudom, hol találhatok egy dajkát,’ és eljött értem. És Mózes, az ajtók mind zárva vannak. Édesem, most már tizenhat éves vagy, és a fáraó fia leszel. És egy nap te leszel az a szabadító, aki kiviszi innen az embereket.”

¹²⁴ Mózes ambíciói növekedni kezdenek. “Tanulni fogok, anyám. Mindent megtanulok, amit csak tudok. Tudod, mit fogok csinálni? Megtanulom, hogyan legyek katona, és tudni fogom, hogyan kell kivezetni ezeket az embereket innen. Nagyszerű tábornok leszek, püspök, amíg meg nem tudom, hogyan kell csinálni. És én—én ki fogom vinni. Megszerzem a bölcsész doktori címet vagy jogász doktori címet. Én—én megcsinálom.”

¹²⁵ Mint “Chiniquy atya,” ha valaha olvastad a könyveit. Rendben. Ő “meg fogja szabadítani az összes protestánszt,” tudod, és ő maga is azzá vált. Szóval, ez a nagyszerű pap, évekkal ezelőtt, “Chiniquy atya,” meg kellene szereznetek a könyvét, és el kellene olvasnotok. ‘Atyának’ hívják. Ő csak Chiniquy testvér, ami volt. Mi senkit sem hívunk így ‘atyának.’ Tehát úgy találjuk, hogy—hogy mi . . . Ő a Bibliát akarta olvasni, hogy kimenjen oda, megcáfolhassa a protestáns vallást, és katolikussá tegye azt. És amikor elkezdte olvasni a Bibliát, leszállt rá a Szentlélek, és megkapta a Szentleket, és aztán—aztán ő is egy lett közülük.

¹²⁶ Tehát figyeljük meg, hogy Mózes megkapta az összes kiképzést. Mert ő—ő tudta. Olyan okos, olyan művelt, olyan intellektuális volt! Amíg nincs senki . . . Még az egyiptomiakat is taníthatná. Amíg a pszichológusaikat is taníthatná. Taníthatta volna a—tábornokaikat, hogy mi a katonai erő. Nagy ember

volt. És az emberek féltek Mózesről a nagysága miatt. Ó, micsoda tudomány! Hűha! Ó egy érsek volt, vagy talán olyan, mint egy pápa. Nagyszerű ember volt. És ő egy—egy—egy hatalmas ember volt. És tudta, hogy erre született, és nagy ambícióval képezte magát, hogy ezt megtegye.

¹²⁷ Pont mint ma. Nem mondom, hogy a férfiak, akik ezekben az iskolákban képzik magukat, nem mondom, hogy... Mintha itt, most Nyugaton, százötvenmillió dolláros teológiai iskolát fognak építeni, látjátok, pünkösdiék, egy száz... százötvenmillió dolláros iskola. Számomra ennek a terepen dolgozó misszionáriusoknak kellene mennie. Látjátok? Látjátok? Látjátok? De mindegy, mit csinálnak, amikor kijönnek onnan? Mik ők? Egy csapat Ricky. Pontosan. És akkor így jönnek ki. Mindig is így volt, a többiek, és ez ugyanaz a vonal. Látjátok?

¹²⁸ Most megtudjuk, hogy amikor Mózes, minden képzésében, és ma, a sok képzéssel, a nagy püspökök kinevezésével és így tovább, a nagy, magas ambícióval, mit fogunk tenni? A mi ambícióink nagyjából olyanokká válnak, mint amilyenek Mózeséi voltak. Látjátok?

¹²⁹ Isten, mielőtt kezébe vehette volna az embert, meg kellett fosztania őt ambícióitól. Meg kellett fosztania minden képzésétől.

¹³⁰ Kiment, és megszabadított; megölt egy egyiptomit. És ő, és amikor ez megtörtént, rájött, hogy tévedett. Ezt nem tehette. Nem így kellett, hogy legyen. És Istennek ki kellett vinnie őt a vadonba, a sivatagba, egy sivatagos helyre.

¹³¹ Észrevettétek, elég furcsa, hogy ezeket az embereket, akiknek Isten üzenetet küldött, Ő elviszi egy sivatagba.

¹³² Elvitte Pált a sivatagba, hogy képezze, hogy elmondja neki, mi volt ez a nagy látomás, kint a sivatagban. "Menj ki egy bizonyos sivatagba." És ott maradt, amíg Isten teljesen meg nem adta, hogy mit kell tennie.

¹³³ Mózes idejében pedig kivitte őt a sivatagba. Negyven évig kint tartotta, és megfosztotta minden teológiájától és minden ambíciójától. Ó, micsoda idő, hogy visszatekinthetett és láthatta a kudarcát. És ma este nekünk is ugyanezt kellene tennünk, amikor látjuk a mi—mi ambícióinkat.

¹³⁴ Nézd meg a gyógyító kampányt, és nézd meg, hogy az Úr tett-e valamit néhány évvel ezelőtt, hogy elkezdte helyreállítani a betegek gyógyítását, és így tovább.

¹³⁵ Mindenki, minden szervezet, mert Ez nem az ő szervezetükbe jött, nekik kellett szerezniük egy gyógyítót. És mit tettünk? Nézzük csak meg egy pillanatra. Ugyanezt tettük, mint Mózes tett. Kimentünk, és ugyanolyan keményen próbáltunk valami csodát létrehozni. "Kiszagoltam egy betegséget. Véres lett a kezem." És csodát hoztak létre. Látjátok? És mit kaptunk?

Néhány ember ilyen kemény nyomásban, akik megtörték és részegessékké, idegbetegékké váltak, és megőrültek, és visszamentek teljesen, el a pünkösdi céljától, vissza egy szervezetet csinálni és ezeket a dolgokat újra. Látjátok?

¹³⁶ Mit tettünk? Megöltünk egy egyiptomit. Így van. És próbálkoztunk. Erőlködtünk. Fizettünk. Dolgoztunk, egész éjjel imádkoztunk, mígnem elfogyott a hangunk. És—és megpróbáltunk valamit gyártani, és valamit feljavítani, és mindenféle ilyesmi, és teljes kudarcnak találom. Vissza kell mennünk a sivatagba. Így van. Igen, uram. Repedések és küzdelmek. Miért nem adjuk fel? Ezt kellene tenned, látjátok, visszamenni és feladni. Ugyanazt tettük, amit ők, ugyanazt, amit Mózes tett. Ez nem használ semmit. Negyven év után Isten Igéjének foglya lett. Mit próbálunk tenni?

¹³⁷ Amikor a nagy Áldás eljön, és mindezen nagyszerű dolgok megnyilvánulása, amelyekről Isten beszélt nekünk: hogyan kell újjászületnünk; és hogyan kell megkapnunk a Szentlelket; a Jézus Krisztus Nevében való keresztség; és mindezek a dolgok itt.

¹³⁸ Látjátok, az emberek ahelyett, hogy ehhez az Igéhez ragaszkodnának, ahhoz lennének kötve, mit tesznek? Ők elkezdtek a saját felekezeti elméletükkel, ami már kudarcot vallott, és megpróbálnak valami olyasmit gyártani, ami hasonlít az Igazságra.

¹³⁹ Jobb, ha itt abbahagyom. Látjátok? Biztos vagyok benne, hogy elég bölcsék vagytok ahhoz, hogy tudjátok, mire gondolok. Látjátok? De nézd csak, mit csinált! Gondolj csak bele.

¹⁴⁰ Mink van ma este? Egy—egy—egy nemzet, tele szervezett emberekkel: akik tagadják Isten Írásait; akik a—a—a Szentlélek Életét úgy neveznék, hogy “Ez egy—egy gondolatolvasás volt”; akik megtagadják, hogy ilyenek jöjjenek a gyülekezetükbe; és nem engednék meg, hogy a kígyó magvának egyetlen szavát is megemlítsd, az Örök biztonságot, és azokat a dolgokat, amiket a Szentlélek kinyilatkoztatót és bebizonyított, hogy az az Ige. Kihívást kihívás után intéztem, hogy bebizonyítsák, hogy tévedtem.

¹⁴¹ Mijük van? Ugyanaz, ami Luthernek is volt, a többieknek is, látjátok, megölték egy egyiptomit. Mit kell... Mi volt az? Talán rávett valakit, hogy kezdjen el... hagyja abba a lopást, vagy talán éljen hűségesen a feleségéhez. De mit csináltál belőle? Egy gyülekezeti tagot. “Gyere és csatlakozz a csoportunkhoz.” Látjátok?

¹⁴² Az a bűdös halott ember volt az egyetlen dolog, amire ujjal mutogathattok, a sikere, a negyven évnyi edzésből; egy bűdös egyiptomi feküdt ott, rothadtan és halottan.

¹⁴³ Ma este ez a helyzet. Az egyetlen dolog, amire rámutathatunk, ez az ébredés, ami végiment (úgynevezett), egy

csapat büdös gyülekezeti tag, akik nem tudnak többet Istenről, mint egy hottentotta egy egyiptomi éjszakáról. Így van. Ők, ha Isten Igéjéről beszélnék nekik, azt mondanák, “Én nem hiszem el azt.” Azt mondják, “Nem érdekel, mit mondasz, én nem hiszem el Azt.” Látjátok? Látjátok? Szörnyű dolog erre visszamutatni, minden teher, küzdelem és minden ellenére, és minden amit kaptunk.

¹⁴⁴ Talán rámutathatnánk egy nagy iskolára, de az halott. Rámutathatnánk egy szervezetre, de az halott. Bűzlik. Pont olyan, mint az első dolog, amiből ki lettünk húzva. “Mint a disznó, mely dagonyázni megy, és a kutya a hányására,” amikor visszafordulunk. Egy halott egyiptomi.

¹⁴⁵ Kétségtelen, de valaki azt mondta, “Mózes, hát nincs már benned semmi érzés a nép iránt? Téged erre hívtak el.” Valaki, aki ismerte Mózeset, és tudta, hogy erre hivatott. “És nem... elvesztetted az emberek iránti érzésedet?”

“Nem, uram.”

¹⁴⁶ “Hát miért nem vagy kint, ott, és csinálod ezt? És te miért nem vagy itt kint, és próbálsz ki ezt? És miért nem mész tovább a többiekkel?”

¹⁴⁷ Mózes ott volt kint, hogy levetköztessék, amíg el nem jött az átélése az égő bokornál, ami kijelentette az Igét. “Én VAGYOK Ábrahám, Izsák és Jákob Istene. És emlékszem ígéretemre. És azért jöttem le, hogy megszabadítsam őket. Téged küldelek, hogy megdtedd.” Ez volt az.

¹⁴⁸ Ő az Igét látta, nem pedig az emberek ambícióit vagy vágyait. Akkor mi lett belőle? Nem akart többé szembenézni az egyiptomiakkal. Nem akart többé szembenézni ezzel a dologgal. De fogoly lett belőle. Ámen. Negyven évnyi futás, levetköztetés, de aztán fogoly lett az égő bokornál, a hatalmas Mózes minden értelmével együtt. A Biblia azt mondja, hogy Mózes szóban és tettben is hatalmas férfi volt Egyiptomban.

¹⁴⁹ De figyeljük meg, mit tett a hatalmas teológus az égő bokor Jelenlétében. Ő csak megvallotta, hogy képtelen rá. Amikor meglátta Isten valódi szándékát, megvallotta, hogy képtelen volt rá. Mégis minden teológiában képzett volt, amit csak adni tudtak neki, a legjobb iskolájukban tanult. De mégis, mit tehetett volna, amikor... az a Tűzoszlop ott függött a bokorban? Azt mondta, “Még beszélni sem tudok. Aha. Uram, ki vagyok én, hogy elmenjek?” Látjátok?

¹⁵⁰ “Vedd le a cipődet, Mózes. Beszélni akarok veled. Vetközz le, még a cipődet is. Most újra a földön vagy. Beszélni akarok veled.”

¹⁵¹ Még beszélni sem tudott. Végre egy kiválasztott fogoly, egy kiválasztott próféta, pont úgy, ahogy Pált kiválasztották. Mózeset ki lett választva, szabadító. És végül Isten a választott

alattvalóját foglyul ejtette. Ó, halleluja! Csak úgy tudott mozogni, ahogyan Isten Igéje mozgatta őt. “Mit mondjak, ki küldött engem?”

“ÉN VAGYOK.”

“Hogy fogom csinálni?”

“Veled leszek.”

¹⁵² “Igen, Uram, ahogy mondod. Itt vagyok.” Ó, jaj! Ő egy fogoly.

¹⁵³ Megérzéseire ellenére cselekszik. Most pedig arra képezték ki, hogy egy sereg parancsnoka legyen. “Kardot fel! Fordulj meg!” Kiképezve, hogy menjen, “Szekerek, mind rendben! Lándzsák, előre! Támadás!” Így akarta átvenni az irányítást. Ez volt a kiképzése.

De ő azt mondta, “Mit fogok használni?”

Azt mondta, “Mi van a kezében?”

¹⁵⁴ “Egy bot.” Isten néha olyan nevetséges dolgokat művel az emberi elme számára. Látjátok? Egy bot van a kezében. A szakálla lóg lefelé. Nyolcvan éves. Felesége öszvéren; a gyerek a csípőjén ül. Apró, öreg, gyenge karjai lógnak lefelé; egy bot. De a fejét felemeli, mert megvan neki az ÍGY SZÓL AZ ÚR. Miért? Végre lehorgonyzott.

¹⁵⁵ Fogoly volt. “Csak akkor mozdulok, ha az Ige mozdít engem. Csak akkor fogok beszélni, ahol az Ige beszél.”

“Hová mész?”

¹⁵⁶ “Egy megbízatásom van: álljak a fáraó elé, és mutassam meg neki ezzel a bottal, hogy Isten küldött engem.” Ámen.

“Mit fogsz csinálni ezután?”

“Majd ő gondoskodik a következőről, miután ezt megcsináltam.”

¹⁵⁷ Tessék. Ma este csak egy dolgot kell tenned, az első lépést: megadni magad, fogoly lenni. Ne gondold magadra vagy bármi másra. Légy fogoly.

¹⁵⁸ Mózes fogoly lett, megvallotta, hogy még beszélni sem tud. Végül, amikor Isten a kezébe vette, csak arra mozdulhatott, amerre Isten hajtotta. Hol, Ő elmondta neki az Igét. Tudta, hogy az az Ige, akkor alávetette magát az Igének. És a Szentlélek, Isten, Mózeset Isten akaratához béklyózta.

¹⁵⁹ Ugyanezt tette Pállal is. Így van? Ő béklyózta meg Pált; kis, görbe orrú, szarkasztikus zsidó, ő, méghozzá tele doktori és jogi doktori címekkel. De Ő azt mondta, “Megmutatom neki, mit kell szenvednie az Igéért.” Látjátok? És ő. . .

¹⁶⁰ És aztán Pál ott ült és látta az Igét, és látta, hogy az Jézus volt, aztán felemelte a kezét, és hozzá lett béklyózva. Isten szeretete az Igéhez kötötte őt. “Ő fogja viselni a Nevemet a pogányok előtt.” Itt ment.

¹⁶¹ “Mózes, ÉN VAGYOK atyáid Istene. ÉN VAGYOK Ábrahám, Izsák és Jákob Istene. Emlékszem, hogy ígéretet tettem nekik, és az ígéret ideje közel van. És látom népem nyomorúságait. Emlékszem az ígéretemre. És azért jöttem le, hogy béklyóba fogjalak. Tudjátok, mit mond az Ige. Most pedig felszerszámoztalak, hogy lemenj oda, hatalommal szerszámoztalak fel, hogy lemenj oda és megszabadítsd az Én népemet. És vedd a kezedbe azt a botot tanúként, mert láttad, hogy csodát tettem vele.” Pont mint Dávid a csúzlival. Látjátok?

¹⁶² Felszerszámozta magát, és lement. Végre Istennek volt egy embere, aki alá volt vetve Neki, Hozzá volt béklyózva, és nem tudott megmozdulni, amíg Isten Igéje meg nem mozdította. Ha csak az emberek ezt tennék ma! Akkor az Ő foglya lett, a szeretet foglya, a szeretet kötelékében Istenhez kötve, ahogyan Pál is Isten szeretetének kötelékében élt.

¹⁶³ Csakúgy, mint Pál, mindketten ugyanúgy lettek képezve. Mózes arra készült, hogy katonai erővel szabadítsa meg Izrael gyermekeit. Pál arra készült, hogy kiragadja őket a rómaiak kezéből és szabadon engedje őket, az ő nagy egyházi ereje által a világban azon a napon. Nagyszerű iskolák, Gamaliel alatt nőtt fel.

¹⁶⁴ És mindketten elmentek a sivatagba, aha; más emberként tértek vissza. Mindketten látták a Tűzoszlopot. És mindketten próféták voltak. Így van? Mindketten próféták voltak. És mindkettőjükkel beszélt a Tűzoszlop, pontosan így van, egy szabadításért jöttek. Ott voltak; elmentek a sivatagba. Elhagyták otthonaikat és a sivatagba mentek, hogy kiderítsék. Elhagyták népüket és mindenüket, hogy megtalálják Isten akaratát. Látjátok?

¹⁶⁵ Ők egy bizonyos módon voltak kiképezve, Isten azonban megváltoztatta őket. És teljes foglyokká kellett válniuk, hogy ne úgy cselekedjenek, ahogyan ők akarnak, hanem úgy, ahogyan Isten akarja, hogy cselekedjenek. Ő tegnap, ma és mindörökké ugyanaz.

¹⁶⁶ Van még tíz percünk, hogy rátérjünk ezekre?

¹⁶⁷ Gyorsan rátérek egy másik szereplőre. Most látok magam előtt még egyet. Józsefnek hívják. Kiválasztott fiú volt. Tökéletes előképe volt Jézus Krisztusnak. Prófétának született. Ő is próféta volt. Látjátok? És most, látomásokat látott. És amikor még kisfiú volt, látta magát egy trónon ülni, és a testvérei meghajolnak előtte. Látjátok? De figyelj. Ő egy . . . Úgy érezte magát, mint egy nagy ember. Látjátok? És mindannyian . . .

¹⁶⁸ De mit kellett tennie Istennek? Ugyanazt tette, amit a többiekkel is tett. Mert Mózes szabadító volt, Pál szabadító volt, és most József is szabadító volt. Megmentette népét az éhínségtől.

¹⁶⁹ Mit kellett Istennek tennie vele? Börtönbe zárnia, egyenesen a börtönbe. Igen, uram. Ne feledjétek, hogy testvérei eladták őt egy egyiptominak. Ők pedig eladták őt Potifárnak. És Potifár adott neki egy kis szabadságot, és az első dolog, tudjátok, hogy ezt elvették tőle. És ott ült a börtönben, és sírt, sírt. Istennek le kellett vetkőztetnie.

¹⁷⁰ Nézzétek. De azt hiszem, hogy ő végig, mikor abban a börtönben volt, emlékezett rá, hogy a látomás szerint trónra fog ülni, és testvérei meghajolnak előtte, mert tudta, hogy az ajándéka Istentől származik. És tudta, hogy ennek így meg kell történnie.

¹⁷¹ Bárcsak ezt elménkben tarthatnánk, és Isten Igéje szerint, hogy ezekben az utolsó napokban Neki lesz egy Gyülekezete, lesz egy népe. És ezeket a dolgokat, amiket megígért, meg is fogja tenni. Azt mondta, hogy meg fogja tenni, és mi ebben az időben élünk. Ott vagyunk. Csak azt próbálja elérni, hogy most igazi foglyok legyünk, Vele bezárva.

¹⁷² Hallottad azt a régi dalt, amit énekeltek, "És akkor bezárkózom Istennel"? Be akarok zárkózni Istennel. Nos, itt jutott eszembe ez. Istennel bezárkózva lenni, semmi mással, és csak akkor mozdulni, ha Isten azt mondja. Csak azt teszed, amit Isten mond, látjátok, és akkor bezárkózol Istennel.

¹⁷³ Emlékezz, ő azt gondolta. Ő is teljes kudarcot vallott, saját maga előtt. Minden, amit tudott, minden, amit értett, és minden, teljes kudarcba fulladt. Nem működött. Olyan helyzetben volt, hogy senki sem hallgatott rá. Fogoly volt. Látjátok? Olyan helyzetbe került, hogy a hitetlenek nem akartak hinni neki. Értitek, mire gondolok? Szolgálat nem volt eredményes. Az emberek elfordították a fejüket. A börtönben ügyet sem vetettek rá. Mi haszna lenne a szolgálatából? Lehet, hogy odaállt a börtön rácsaihoz, és prédikált nekik; ők pedig továbbmentek az utcán. Látjátok? De fogoly lett. És Isten fogolyként tartotta őt, amíg a kerék a helyére nem állt. Azt mondta, "Itt az én emberem." Dicsőség! Teljes kudarc!

¹⁷⁴ Végül Isten eljött hozzá a börtönében. Mint Pál, mint mindannyian, eljött hozzá. És az ajándékot, amit adott neki, arra használta, hogy kihozza őt onnan. Így van. Kihozta őt a börtönéből. Mit tett? Amint kihozta őt a börtönből, hatalmat kapott a királytól, az ő királyától, akinek az oldalára állt, aki alatt állt. Kihozták a börtönből, és hatalmat kapott, hogy bármit is mond, annak meg kell történnie. Ámen.

¹⁷⁵ A börtönben állandóan eszébe jutott, hogy ő egy céllal született. Egy király mellé fog ülni. A többiek mind térdet hajtanak majd előtte. A látomása ezt mondta neki. Ámen. De mielőtt látomása teljes mértékben beteljesedhetett volna, fogollyá kellett válnia. Ámen. Aztán uralkodóvá vált. És amikor kijön börtönéből, és Isten Igéjének foglyává válik, hogy csak azt

mondhatta, amit Isten a szájába adott, és aztán Isten cselekedett rajta keresztül.

¹⁷⁶ Figyeljük meg, hogy Mózesnek hatalma volt saját akarata szerint megkötözni a fáraó fejedelmeit. “Ha azt mondom ennek a hegynek: ‘Mozdulj el!’” Aha, aha. Hatalma volt megkötözni a fáraó fejedelmeit. Akár diakónusok, akár presbiterek voltak, akár az—az állam képviselői, vagy bármik is voltak. Azt mondta, “Megkötözlek titeket,” és megkötözték őket. Ennyi volt. Saját szavára, saját kedve szerint tehetette. Ámen. Dicsőség Istennek!

Ó, már csak három percem van, szóval tartom a szavam.

¹⁷⁷ Most megtudjuk, hogy ő—ő Isten foglyává vált, a világ foglyából. Egészen . . . Pál, ugyanígy. És Mózes, ugyanígy, a saját gondolkodásának foglyából Isten foglyává vált. És amikor kijött, Isten ereje volt nála. És amikor Pál lett belőle . . . Amikor Mózes feladta saját gondolkodását, levetkőzte azt, és Krisztus Igéjének foglyává vált. Csak arra mozdulhatott . . .

Azt mondom, “Krisztus?”

¹⁷⁸ “Krisztus gyalázatát nagyobb kincsnek tartotta Egyiptoménál.” Tehát Krisztus foglya volt, akárcsak Pál.

¹⁷⁹ Emlékezz, mindhárman próféták voltak. Látjátok? És meg kellett fosztani őket saját gondolkodásuktól, hogy Isten akaratának és útjainak foglyaivá váljanak.

¹⁸⁰ Aztán emlékezzünk arra, hogy hatalma volt megkötni, saját szavával. Hatalma volt feloldani, saját szavával. Azt mondhatta, “Eloldozlak téged a királyom nevében.” Ámen. A fáraó Józsefet fiává tette.

¹⁸¹ Krisztus a szeretet foglyait fiaivá teszi. És hatalmat ad nekik, ugyanazt, ami Neki volt. Szent János 14:12, “Aki hisz Énbennem,” látod, “azokat a cselekedeteket, amelyeket Én teszek, ő is megteszi. Még ennél is többet fog tenni.” Most Krisztus szeretetének foglya hatalmat nyer Királya által, Aki Krisztus. Ámen. “Bizony mondom nektek, ha azt mondjátok ennek a hegynek, ‘Mozdulj el,’ és szívetekben nem kételkedtek, hanem hiszték, hogy amit mondtatok, az beteljesedik, és akkor meglesz, amit mondtál. Ha Bennem maradtok, és az Én Igém bennetek, ha hozzám vagytok kötve,” mert Ő és az Ő Igéje ugyanaz. “Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt. Az Ige testté lett és közöttünk lakott. Ugyanaz tegnap, ma és mindörökké! Ha Énbennem maradtok,” nem *itt* és *ott*, “megmaradjatok énbennem, és az Én Igém bennetek; kérjétek, amit akartok, vagy mondjátok, amit akartok, és meglesz nektek.” Hatalma volt.

¹⁸² Figyeljétek meg, mielőtt kijött, ki kellett vinni és meg kellett borotválni. Néhány dolgot le kellett borotválnia, mielőtt találkozhatott volna a királyával. Látjátok?

¹⁸³ Ó, Isten néha így veszi ki embereit, és levág valamennyit a saját akaratukból, megmutatja nekik, hogy nem tudják megtenni azt, amit szeretnének. Tudjátok, mire gondolok. Nincs—nincs szabadságuk, hogy azt tegyék, amit akarnak. Mielőtt teljes hatalomra juthatnának és Krisztus szeretet-szolgái lehetnének, le kell borotválni, majd be kell mutatni őket. Néha elviszi őket a sivatagba, hogy ezt megtegye, hogy leborotválja őket. És aztán előhossa őket, a felkenteket, hogy betöltsék azt a célt, amire Ő elrendelte őket. Értitek, mire gondolok?

Testvérek, az utolsó időben vagyunk.

¹⁸⁴ Emlékezz arra, hogy minden más alkalommal mit tett Ő. Mindig vette egy embert és az Ő foglyává tette, elhagyta az övéit. El kellett hagynia mindent, amit tudott, el kellett felejtene minden képzést és mindent, hogy megismerje Isten akaratát, és kövesse Istent.

¹⁸⁵ Nem követhet semmit, ami emberi dolog, és Istent egyszerre. Ez túl ellentétes az egyik és a másikkal. Nem mehetsz egyszerre keletre és nyugatra. Nem mehetsz egyszerre jobbra és balra. Nem tehetsz egyszerre jót és rosszat. Nem követheted egyszerre az embert és Istent. Nem, uram. Vagy Istent követed, vagy embert.

¹⁸⁶ Nos, ha Istent követed, és alárendelted magad Istennek, akkor foglyává válsz ennek az Istennek, annak az Igének, ennek az akaratnak. Nem számít, mit mond bármi más, te Annak a—a foglyává válsz.

¹⁸⁷ Figyeljetek. A végidőben vagyunk. És ezt tisztelettel és megbecsüléssel mondom, ahogy az utolsó pár perc elszáll. Nézzétek. Véleményem szerint Istennek ebben az utolsó időben meg kell tennie, muszáj megtennie, és meg is fogja tenni, hogy találjon egy eszközt az aratáshoz. Találnia kell egy eszközt, amivel csépelhet a szérún. Minden gazdának, amikor aratni megy, szüksége van egy szerszámmra, amivel azt elvégezheti; bizonyára kell egy éles sarló vagy valami más eszköz, amivel ki tudja csépelni a gabonát. És az aratás megértett.

¹⁸⁸ Istenem, végy minket a kezébe. Tégy minket a Te szereteted szolgálivá. Használj minket eszközként, hogy felismerjük ebben a bűnös, átkozott földben, amelyben ma élünk, hogy Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz.

¹⁸⁹ Magamért, Istenem, hadd legyek fogoly. Ha minden testvérem elutasít, ha minden barátom elutasít, Jézus Krisztus és az Ő Igéjének foglya akarok lenni, hogy a Szentlélek által az Ő Igéjéhez béklyózzam magam, hogy lássuk, ahogy a Szentlélek megerősíti Isten Igéjét ugyanazokkal a dolgokkal, amiket megmondott, hogy meg fognak történni. Jézus Krisztus foglya akarok lenni.

Imádkozzunk.

¹⁹⁰ Vajon ma este, lehajtott fejjel, ha azok az ambícióink arról, hogy valami mások legyünk, vagy talán valami olyasmiről, amit önző dolognak tartunk, azon tűnődök, hogy nem tudnánk-e egyszerűen félretenni.

¹⁹¹ Kíváncsi lennék, ha egy fiatal fiú itt ma este körülnézne, és azt mondaná, "Ha nagy leszek, én ez-és-ez a bizonyos dolog leszek." Vajon éreznéd Isten akaratát az életedben, és azt mondhatnád, "Nem, nem. Aha, aha. Az ambícióim szertefoszlottak. Az elmúlt napokban a Szentlélek szólt hozzám. Én—én—én—én Istennek akarom szentelni magam, hogy e végső nap cséplő szerszáma legyek."

¹⁹² Valami fiatal lány, akinek talán ambíciói lennének, hogy egy előkelő hölgy legyen, vagy—vagy talán egy csinos kis hölgy leszel, vagy talán egy nap hollywoodi karriered lesz, vajon most nem vagy hajlandó alávetni ambíciódat Isten és az Ő Igéje Jelenlétének, Halld meg Isten hívását a saját életedben. Isten tudja, ki vagy.

¹⁹³ Vajon lenne a közelben egy szolgáló, vagy egy szolgál, egy munkás valahol a gyülekezetben? Csak benézek ide, néha-néha. Én—én nem ismerem a ma este itt ülők egyharmadát, de én, ez a kis maroknyi, akik itt vannak, de kíváncsi lennék, hogy van-e itt egy ember, aki hajlandó lenné az azt mondani, "Nem érdekel, hogy ki mit mond. Most már Isten rabszolgája vagyok. Én—én—én mindentől függetlenül az Ő Igéjét fogom hirdetni. Nem érdekel, hogy mi lesz, a szervezetem kítaszít, én akkor is ennél az Igénél maradok. Én—én meg fogom tenni. Az én akaratom Isten akarata. Isten akarata az én akaratom. Jézus Krisztus foglya leszek. Az Ő kegyelméből és segítségével megteszem."

¹⁹⁴ Gondoljunk csak bele, miközben lehajtjuk a fejünket. Hányan vannak, akiknek ma este ilyen ambíciójuk van? Emeljék fel a kezüket. Az enyém is fent van. Mindent feladok. Lehajtott fejjel most, lassan, ahogy most átgondolod, ahogy most imádkozol.

Mindent átadok,
Mindent átadok,
Mindent Neked, áldott Megváltóm,
Mindent átadok,
Mindent- . . .

¹⁹⁵ Komolyan mondod? "Fogoly akarok lenni."
Én . . .

"Fogadj el engem, Uram. Vigyél le engem ma este a fazekas házába. Törj össze, és formálj újra . . . ? . . ."

. . . Neked, áldott Megváltóm,
Mindent átadok,

¹⁹⁶ Mennyei Atyánk, miközben az ének tovább szól, Úgy gondoltam, hogy most a leghasznosabb, ha megszakítom a

dalt, és beszélek Hozzád egy pillanatra. Ahogy az emberek azt gondolják, "Mindent átadok," Atyám, tegyük meg ezt, úgy, mintha ez az utolsó lehetőségünk lenne erre. Jöjünk őszintén, jöjünk az Úr asztalához, ahogyan az volt, mosott ruhával, mosott lélekkel, mosott akarattal, mosott ambícióval feladni magunkat.

197 És hadd vegye Isten az Ő Igéjét, igába fogva minket Azzal, Isten Igéjével. És a Szentlélek vezessen minket most, miközben halljuk az igát a szívünk körül kattanni, "Ma estétől kezdve szavadon foglak. Most ne a saját gondolataidra gondold. Gondold az Én gondolataimat. Gondold az Én akaratomat. Én vezetek téged." Istenem, add, hogy ez mindannyiunk számára átélés legyen.

198 Ezek a fiatalok itt ülnek; férj és feleség; és néhányan közülük hamarosan férj és feleség lesznek. Idősebb férfiak ülnek itt, szolgálók, akik már jártak az úton. És, Uram, itt van Neville testvér, és én, akik már fentebb vagyunk létrán. A napjaink meg vannak számlálva. Lépéseink óvatosabbak, mint amilyenek voltak. Figyelünk, hová lépünk. Fizikailag már nem vagyunk olyan biztos lábakon, mint régen. De Uram, amint látjuk, hogy a halandó élet halványul, és lépteink sem biztosak a Te kezéd nélkül.

199 Most pedig, Istenem, vegyél minket, megtennéd? Vedd szívünket és akaratomat a Te kezédbe, és engedd, hogy ma este az Ige, Krisztus foglyai legyünk. Élünk itt istenfélő életet. Hadd adják át életüket ezek az asszonyok, ezek a fiatal asszonyok, ezek a fiatal férfiak, fiúk és lányok, Uram. És ambícióik váljanak Jézus Krisztus szolgálatának ambícióivá, és hadd legyenek, az Ő Isteni kegyelmének és akaratának foglyai. Add meg, Uram.

200 Ez minden, amit tehetek, Uram. Ezek a kis, töredezett szavak, és én—én bízom benne, hogy Te helyesen fogod őket összerakni. Mert meleg van itt, és az emberek hallgatni akarnak, de nagyon meleg van. És sokaknak korán kell hazamenniük és munkába menniük. De bárcsak ezek a magok a szívükbe vésődnének, "egy fogoly."

201 Menj haza, és mondd meg a feleségednek, mielőtt . . . mielőtt lemennek imádkozni, ma délután, vagy ma este, az ágy mellett, egymásra nézve azt mondják, "Kedvesem, mit szólna a ma estéhez? Valóban Krisztus és az Ő akaratának foglyaivá váltunk, vagy—vagy a saját akaratomunk szerint cselekszünk?"

202 Fiatal férfiak és asszonyok, mindenhol, különösen azok, akik hallották az Üzenetet ma este, tegyék fel maguknak ugyanezt a kérdést, "Hajlandó vagyok-e fogoly lenni, elhagyva a saját életemet?"

203 "Aki megmenti az életét, elveszti azt; aki pedig elveszti az életét Énértem, megtalálja azt." Atyánk, tudjuk, hogy ez azt jelenti: a Te foglyoddá válni, elhagyni saját ambícióinkat és

vágyainkat, hogy megtaláljuk a Tied, akkor Örök Életünk van. Add meg, Uram!

²⁰⁴ Az egyetlen dolog, amit tudok, hogy most a Te kezébe adom. És legyen gyümölcsöző, és hozzon nagy—nagy eszközöket az utolsó napi aratáshoz, férfiak és asszonyok, fiúk és lányok, akik teljesen Isten akaratának adták át magukat, és Jézus Krisztus foglyaivá válnak, az Ő szeretetének rabjaivá, a Krisztus iránti Isteni szeretet bilincseivel verve. Az Ő Nevében kérjük.

Mindent átadok,

Álljunk fel.

Mindent átadok,

Mindent Neked, én...?...

²⁰⁵ Mondjuk el még egyszer, csukott szemmel és felemelt kézzel.

Mindent átadok,

Mindent átadok,

Mindent Neked, áldott Megváltóm,

Mindent átadok,

²⁰⁶ Most, ha meghajtjuk a fejünket, és mielőtt elénekeljük autolsó éneket, hogy *Vidd Magaddal Jézus Nevét*, Megkérem ezt—ezt a testvért...elfelejtettem a nevét. A testvérnő, aki bizonyosságot tett a látomásáról, hogy egy sötétség jött le, aki meggyógyult. És emlékezz, visszatekintve, a fátýol eltűnt. Az ő hite tette ezt. Elbocsátasz minket imában, testvér, megtennéd? És kérd Isten áldását ránk. 

63-0717 Egy Fogoly
Branham Imaház
Jeffersonville, Indiana Egyesült Államok

HUNGARIAN

©2026 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Szerzői jogi nyilatkozat

Minden jog fenntartva. Ez a könyv kinyomtatható otthoni nyomtatón személyes használatra, vagy ingyenesen terjeszthető Jézus Krisztus evangéliumának terjesztése céljából. A könyv nem árusítható, nem sokszorosítható nagy mennyiségben, nem tehető közzé weboldalon, nem tárolható adat-visszakereső rendszerben, nem fordítható le más nyelvekre, és nem használható adománygyűjtésre a Voice Of God Recordings kifejezett írásos engedélye nélkül.

További információért vagy más elérhető kiadványokért kérjük, lépjen kapcsolatba:

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org